

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 203/2015
11.03.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Биљане Синановић, Милунке Цветковић, Соње Павловић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Н., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Н. – адвоката П.Р., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Сомбору К.бр.126/12 од 17.01.2014. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 433/14 од 20.11.2014. године, у седници већа одржаној дана 11.03.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Н. – адвоката П.Р., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Сомбору К.бр.126/12 од 17.01.2014. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 433/14 од 20.11.2014. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сомбору К.бр.126/12 од 17.01.2014. године окривљени М.Н. је оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 3 (три) године у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 24.10.2012. године па до 16.11.2012. године.

Истом пресудом од окривљеног је на основу члана 246. став 7. КЗ одузета опојна дрога ... нето тежине 881,33 грама (од чега нето 473,31 грам лишћа и цвасти са 4 убране биљке и нето: 14,26 грама, 319,33 грама и 74,43 грама сасушене биљне материје) као предмет извршења кривичног дела. Окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка у износу од 101.949,00 динара у року од 90 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 433/14 од 20.11.2014. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног М.Н. и потврђена је пресуда Вишег суда у Сомбору К.бр.126/12 од 17.01.2014. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног М.Н. – адвокат П.Р. због повреде закона из члана 438. став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји као основан захтев и преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или да побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредбе члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/2011 ... 55/2014) прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим, односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она тачно и конкретно састоји.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацили захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају, бранилац окривљеног као разлог за подношење захтева за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 438. став 2. ЗКП, при чему не прецизира која конкретно тачка става 2. члана 438. ЗКП је у питању, већ само наводи „да се пресуда заснива на доказима на којима се по одредбама ЗКП не може заснивати“, а што би представљало повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, с тим што бранилац даље у образложењу захтева не указује јасно и прецизно на којим то тачно незаконитим доказима се заснивају побијане пресуде и због чега су исти незаконити. Наиме, бранилац окривљеног суштински у образложењу захтева само оспорава и полемиче са чињеничним утврђењима у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа, истицањем да у току кривичног поступка није на несумњив начин утврђено да је окривљени М.Н. извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ за које је оглашен кривим и осуђен, јер не постоји ни један доказ да је окривљени садио биљку канабис, одржавао је, брао и сушио, па самим тим нити да је исту производио, обзиром да наведено није потврдио ни један од саслушаних сведока, а по записнику о одузетим предметима нађена количина ... која је сува и

са траговима буђи очигледно потиче из неког ранијег периода, при чему вештак није вештачио 4 целе сасушене биљке канабис како му је то наложено наредбом истражног судије, већ само лист и цвасти које је полицијски службеник М.П. лично, без присуства сведока, скинуо са биљки нађених приликом претреса, спаковао у кесу и доставио вештаку, због чега остаје спорно да ли су биљке које су одузете приликом претреса имале законом предвиђену количину психоактивне материје ТХЦ да би се могло утврдити да постоји кривично дело за које се окривљени терети, тако да је по мишљењу одбране суд кривицу окривљеног засновао на претпоставкама, а не на несумњиво утврђеним чињеницама, а што све у битном представља оспоравање утврђеног чињеничног стања и оцену доказа у правноснажним одлукама.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног нижестепене пресуде суштински побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне оцене доказа, а што не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, а због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног М.Н. – адвоката П.Р. на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

Председник већа-судија
Веско Крстајић,с.р.